

Bratislav Ljubišić

ZORAN MARJANOVIĆ (1948–2003.)

15–27. januar 2007.

Koncepcija izložbe: Branko Nikolov, grafičar

maž ove vrste je kod nas u principu retka pojava. Ne zato što poneki umetnici nemaju prijatelje, ili su ljudi skloni odmah da ih zaborave. Naprosto, složiti delo ili dela sa ličnostima na jednom mestu malo kome uspe. Ovaj omaž rano preminulom umetniku Zoranu Marjanoviću zamišljen je kao zajednička izložba njegovih grafika (poslednji ciklus) i velike grupe njegovih prijatelja i kolega (njih 27). Zamisao po ideji Branka Nikolova najpre je realizovana u Nišu, njegovom rodnom gradu i sada u Beogradu, galeriji koja je po vokaciji, njegova matična. Uostalom, u njoj je imao poslednju izložbu.

Inače, pokojni umetnik je bio zanimljiva ličnost. Istrajan u svojoj zamisli da bude i ostane grafičar on nije prezao i da se bavi mnogim drugim delatnostima kako bi egzistencijalno opstao – s obzirom da je imao petoro dece. Bez obzira na sve životne nedaće, njegova umetnost je uvek bila zaokupljena istraživanjem i strpljivim otkrivanjem polja delovanja. Nije prezao da se sukobi sa nekim otkrićima koja su se bila vrsta prošlosti, samo da se ostvari nova ideja. Kao grafičar uglavnom se bavio tehnikom suva igla, ali je bilo i drugih istraživanja. Uz sav trud

na umetničkom planu, bavio se i pedagogijom – bio je docent na Akademiji umetnosti u Prištini. Inače on je Novosadski đak i uz grafiku se bavio i slikarstvom.

Na ovoj izložbi koja je putujuća prave mu društvo dvadeset sedam umetnika: Branko Raković, Aleksandar Mladenović Leka, Danijela Fulgosi, Dragan Coha, Branko Nikolov, Petar Ognjenović, Ljubiša Brković, Franc Curk, Milan Jakšić, Ljiljana Stojanović, Nevenka Stoisavljević, Velizar Krstić, Slobodan Radoković, Aleksandar Popović, Ivan Stanković, Zvonko Nikolić, Hristo Kardžilov, Ana Bondžić, Božidar Plazinić, Irena Ranđelović, Milivoje Novković, Ranka Lučić Janković, Miodrag Mlađović, Vasil Popov, Vladimir Ristivojević i Slavoljub Stanković. Prijatelji kao prijatelji: različite generacije, ali povezani idejom u jedinstvenoj umetničkoj vokaciji ostvarili su zanimljivu izložbu koja je neka vrsta preseka savremene grafike u Srbiji. Pomenuću da je izložbu pomogla Galerija savremene umetnosti iz Niša i da je u katalogu osnovne podatke o umetnicima sakupila Milica Todorović, istoričar umetnosti.

Zoran Marjanović (1948. Niš – 2003. Beograd) Diplomirao i magistrirao na Grafičkom odseku Akademije umetnosti u Novom Sadu. Bio je docent na Akademiji umetnosti u Prištini. Bavio se crtežom, grafikom i slikarstvom. Samostalno je izlagao u Beogradu, Pančevu, Čačku, Nišu, Varni, Sofiji, Zemunu, Novom Pazaru... Učestvovao je na više od tristotine kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dobitnik je nagrada na bijenalnim izložbama u Zagrebu (1985), Varni (1991), Somboru, Užicu (1997), Zlatne igle ULUS-a, nagrade za grafiku na Oktobarskom salonu.